

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. listopadu 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Oldřicha Rejčka a soudců Mgr. Zuzany Ursové a JUDr. Zdeňka Šulce, **odvolání obžalovaného Radima Dvořáka**, narozeného [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 23. 5. 2019, číslo jednací 16 T 94/2018-347, a rozhodl

takto:

- I. Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zrušuje** ve výroku o vině přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (ad 2) a trestní stíhání obžalovaného Radima Dvořáka, narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] [REDACTED], okres [REDACTED], pro skutek spočívající v tom, že v době od prosince roku 2017 do 13. dubna 2018 v místě svého bydliště v obci [REDACTED] čp [REDACTED] okres [REDACTED], v obytných prostorech domu i mimo něj v prostoru zahrady opakovaně bezdůvodně fyzicky napadal štěně kříženky labradora a border kolie, a to jak úderý rukama, i dřevěnou tyčí nebo kopy, a neúměrně ji trestal tak, že se až pokálela nebo s ní mlátil o zem, když v důsledku tohoto jednání se na fence začaly projevovat poruchy chování a z důvodu zjištění porušení § 4 odst. 1 písm. m) zákona č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších předpisů při kontrole Státní veterinární správy pro Královéhradecký kraj došlo dne 23. 4. 2018 k jejímu odebrání a k umístění do záchytné stanice,
- v napadeném rozsudku kvalifikovaný jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

se z důvodů uvedených v § 223 odst. 1 tr. řádu a § 11 odst. 1 písm. k) tr. řádu **zastavuje**.

- II. Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje tak, že obžalovaný Radim Dvořák**, narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE], okres [REDAKCE],

se odsuzuje za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině ad 1) nedotčen, podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným v rozsahu ust. § 49 – 51 tr. zákoníku.

Podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba na pět (5) let**.

V ostatních výrocih zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Radim Dvořák uznán vinným ad 1) zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, ad 2) přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzen podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
2. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému Radimu Dvořákovi uložena povinnost zaplatit na nemajetkové újmě M [REDAKCE] D [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvalým pobytem [REDAKCE], [REDAKCE], t. č. bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku [REDAKCE] Kč.
3. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se uvedených trestných činů obžalovaný Radim Dvořák dopustil tím, že
  - 1) nejméně od měsíce dubna roku 2014 do 13. dubna roku 2018 nejprve v obci [REDAKCE] čp. [REDAKCE], okres [REDAKCE], a následně po přestěhování v obci [REDAKCE] čp. [REDAKCE], okres [REDAKCE], v rámci soužití ve společné domácnosti se svojí tehdejší manželkou M [REDAKCE] D [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nejprve vyvolával hádky, slovně ji urážel, následně začal ničit společný i její osobní majetek, mimo jiné mobilní telefon, když současně ji také bezdůvodně fyzicky napadal, a to nepravdělně, nejméně jednou až dvakrát za měsíc se stupňující intenzitou a zkracujícími se intervaly útoku, kdy do ní strkal, tloukl rukama do různých částí těla, zejména do hlavy, kroutil ruce, tahal za vlasy, omezoval v pohybu, tlačil prsty na krční tepny M [REDAKCE] D [REDAKCE], aby ji přiškrcoval, dále ji omezoval na osobní svobodě tím, že ji nejméně ve dvou případech zavřel do pracovní místnosti nebo do sklepa, omezoval ve spánku a dělal další různé schválnosti a žárlivé výstupy, čímž se ji snažil omezit v kontaktech se známými a příbuznými, a činil tak na ni psychický tlak, takže byla dlouhodobě vyčerpaná, neboť měla obavy o svoje zdraví a obavy z pokračování

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

v násilném jednání, přestala mít vlastní názor, přičemž v důsledku fyzických útoků trpěla bolestí, opakovaně jí způsobil podlitiny a pohmožděniny, zejména v obličeji a v důsledku tohoto jednání trpěla posttraumatickou stresovou poruchou bez omezení na běžném způsobu života,

- 2) v době od prosince roku 2017 do 13. dubna 2018 v místě svého bydliště v obci [REDACTED] čp. [REDACTED] okres [REDACTED], v obytných prostorech domu i mimo něj v prostoru zahrady opakovaně bezdůvodně fyzicky napadal štěně kříženky labradora a border kolie, a to jak údery rukama, i dřevěnou tyčí nebo kopy, a neúměrně ji trestal tak, že se až pokálela nebo s ní mlátil o zem, když v důsledku tohoto jednání se na fence začaly projevovat poruchy chování a z důvodu zjištění porušení § 4 odst. 1 písm. m) zákona č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších předpisů při kontrole Státní veterinární správy pro Královéhradecký kraj došlo dne 23. 4. 2018 k jejímu odebrání a k umístění do záchytné stanice.
4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný Radim Dvořák, a to prostřednictvím svého obhájce. V odvolání směřujícím do všech výroků obžalovaný polemizoval se způsobem hodnocení důkazů okresním soudem a rozvedl svůj způsob hodnocení důkazů. Obžalovaný sice dal poškozené jednou nebo dvakrát facku, a pokud jí kroutil rukama, snažil se ji uklidnit, ale fyzicky ji nenapadal. Dle obžalovaného nejsou tvrzení poškozené pravdivá; v případě druhého skutku obžalovaný popřel, že by do psa kopal a mlátil ho dřevěnou tyčí a rukama. Obžalovaný odmítl tvrzení poškozené, že často zaspával, když do práce chodil včas. Z toho vznikl ranní incident mezi ním a poškozenou dne 13. 4. 2018, kdy poškozená věděla, že včasná docházka je pro něho prioritní a tento moment využila k vyvolání hádky. Též zůstala nepřezkoumána obhajoba obžalovaného, že byl od poškozené napaden nožem, od něhož má prořiznutý rukáv na koženkové bundě, kterou měl na sobě. Samotná poškozená doznává ničení nábytku a dveří. Se zřetelem k ust. § 89 tr. řádu je předmětem dokazování skutečnost, zda obžalovaný svou manželku nebo případně svého psa týral či ne, zda obžalovaný naplnil skutkovou podstatu obou trestných činů po objektivní i subjektivní stránce. Důkazní hodnota svědecké výpovědi poškozené M [REDACTED] D [REDACTED] je nízká. I ona přiznala, že ve vzteku rozbila zrcadlo a také prosklené dveře, za kterými stál obžalovaný. Pochybnosti zakládá i výpověď svědka N [REDACTED], který sice s obžalovaným a poškozenou žil v jednom domě, slyšel mezi nimi hádky, ale s nimi se v podstatě nesetkával. Svědkyně B [REDACTED], s výjimkou jednoho incidentu na zahradě, slyšela mezi nimi pouze časté hádky. Svědkyně I [REDACTED] K [REDACTED] a K [REDACTED] K [REDACTED] se vyjadřovaly, že obžalovaný byl často od manželky poškrábaný; dle obou svědkyň měla poškozená blízko k alkoholu. Svědkyně V [REDACTED], družka obžalovaného, se vyjádřila, že stíhaného jednání by obžalovaný nebyl schopen. Na poškozené si nikdy žádného zranění nevšimla, nepůsobila na ni jako týraná žena. Svědkyně M [REDACTED] D [REDACTED] nebyla přítomna žádnému fyzickému napadení a zranění poškozené. Poté, co se poškozená rozčílila, zpravidla křičela a házela věcmi, jednou práskla dveřmi, až se u nich rozsypalo sklo; také pila ve větší míře alkohol. Soud se měl též řídit zásadou zákonnosti a subsidiarity trestní represe. Měl se uplatnit zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon na ochranu zvířat proti týrání. První skutek měl být posouzen jako přestupek proti občanskému soužití, druhý skutek měl být od samého počátku posuzován ve správním řízení příslušným správním orgánem podle zákona na ochranu zvířat. Objektivní stránka přečinu týrání zvířete podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku vyžaduje, aby se týrání zvířete dělo zvláště surovým nebo trýznivým způsobem; muselo by se tak dít s mimořádnou intenzitou. Týrání stanoví § 4 odst. 1 zákon na ochranu zvířat. Dále bylo namítnuto, že druhý skutek již byl projednán v přestupkovém řízení a bylo o něm rozhodnuto Městským úřadem v [REDACTED] tak, že obžalovaný byl potrestán správním trestem – pokutou ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí Městského úřadu v [REDACTED] tak zakládá překážku věci pravomocně rozsouzené. Provedenými důkazy nebylo jednoznačně prokázáno, že by se obžalovaný dopustil zločinu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Proto bylo navrženo, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a obžalovaného zprostil obžaloby. V každém případě byl obžalovanému uložen nepřiměřeně přísný trest. Bylo připomenuto, že obžalovaný nebyl postižen za přestupkové jednání a ve zkušební době podmíněného odsouzení za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku se ve zkušební době dne 28. 1. 2018 osvědčil. Obžalovaný splňuje podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu. V písemném znění odvolání bylo navrženo, aby odvolací soud vyslechl svědkyni V. [REDAKCE] R. [REDAKCE] k tomu, že poškozená proti obžalovanému připravovala komplot spočívající v zamezení jeho styku s dětmi a měla prohlásit, že se obžalovaného zbaví a ten již nikdy neuvidí děti. Dále svědka J. [REDAKCE] Č. [REDAKCE] k tomu, že obžalovaný byl od poškozené několikrát poškrábaný v obličejí a že se mu svěřoval o způsobu spolužití s poškozenou, a svědka R. [REDAKCE] M. [REDAKCE], který by svědčil o začátcích vztahu mezi obžalovaným a poškozenou a popsal by negativní chování poškozené vůči obžalovanému. Byl např. přítomen slovnímu napadení obžalovaného poškozenou v hostinci v [REDAKCE]; též by potvrdil přátelské chování obžalovaného vůči L. B. [REDAKCE]. Ve veřejném zasedání již obžalovaný prostřednictvím svého obhájce žádné návrhy na doplnění dokazování nečinil. Alternativně bylo navrženo, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a obžalovanému uložil trest mírnější.

5. Krajský soud konal veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného s ohledem na ustanovení § 64 tr. řádu. Obžalovanému bylo zasláno vyrozumění o konání veřejného zasedání na uváděnou adresu pro doručování, ovšem zásilku se mu nepodařilo doručit. Zásilka byla ve stanovené lhůtě uložena a připravena k vyzvednutí, obžalovaný byl vhodným způsobem vyrozuměn, kde si ji může vyzvednout, a poslední den stanovené desetidenní lhůty – 14. 11. 2019 - je třeba považovat za den doručení. Veřejné zasedání bylo možno konat, neboť pětidenní lhůta na přípravu k veřejnému zasedání byla zachována.
6. Krajský soud v Hradci Králové z podnětu odvolání obžalovaného Radima Dvořáka přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Krajský soud poté dospěl k následujícím závěrům:
7. Lze konstatovat, že předcházející trestní řízení proběhlo v souladu s trestním řádem a nebylo zatíženo podstatnými vadami. Okresní soud respektoval ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Nálezací soud správně zjistil skutkový stav věci, jak to vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy zhodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. I krajský soud považoval provedené dokazování za dostačující a s ohledem na další ve věci provedené důkazy neakceptoval návrhy na provedení dokazování uvedené v písemném odvolání. Okresní soud dospěl ke správným skutkovým zjištěním a v zásadě i právním závěrům, avšak krajský soud musel reagovat na skutečnost, že za jednání ad 2) byl obžalovaný postižen v přestupkovém řízení, jak bude dále rozvedeno. Jinak je možno uvést, že odůvodnění rozsudku splňuje náležitosti ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, když se okresní soud z podstatné části vypořádal s obhajovacími námitkami obžalovaného, které byly rozvedeny i v podaném odvolání. Krajský soud se se způsobem hodnocení důkazů okresním soudem v podstatných bodech ztotožňuje a k námitkám podaného odvolání uvádí následující:
8. Okresní soud provedl podrobnou analýzu důkazní situace, jednotlivé důkazy podrobně reprodukoval a vyhodnotil. Konfrontoval výpověď obžalovaného Radima Dvořáka, který se snažil jednání vůči své tehdejší manželce – poškozené M. [REDAKCE] D. [REDAKCE] popřít, resp.

Shodu s prvopísem potvrzuje [REDAKCE]

bagatelizovat, s dalšími provedenými důkazy. Obžalovaný se snažil vzbudit dojem, že si poškozená vše vymyslela a proti němu vykonstruovala. Krajský soud zásadně nesouhlasí s interpretací provedeného dokazování, kterou obžalovaný podal ve svém odvolání. Okresní soud hodnotil důkazy komplexně a objektivně, nikoliv jednostranně v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný je usvědčován zejména svědeckou výpovědí poškozené M. D., která v přípravném řízení a u hlavního líčení dostatečně přesně popsala jednotlivé případy a formy dlouhodobého a opakujícího se hrubého chování ze strany obžalovaného. Šlo o fyzické napadání – strkání, mlácení do různých částí těla, zejména do hlavy, přiškrcování), omezování osobní svobody, psychický tlak, žárlivé scény, vyvolávání hádek apod. Poškozená trpěla bolestí, měla podlitiny a pohmožděniny a zejména v důsledku jednání obžalovaného u ní došlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy bez omezení v běžném způsobu života. Pokud se poškozená dopustila určitého násilí proti obžalovanému, bylo to jediné v sebeobraně. K části odvolacích námitek obžalovaného je třeba poznamenat, že nebylo prokázáno agresivní chování poškozené vůči obžalovanému a ničení věcí, ani nadměrné požívání alkoholu poškozenou; OSPOD u poškozené žádné závady v péči o domácnost a o děti neshledal. Zpětné zkoumání údajně proříznuté bundy obžalovaného již není možné. Svědecká výpověď poškozené je podpořena znaleckým posudkem z odvětví klinické psychologie PhDr. Datkové, z něhož je mj. zřejmé, že poškozená je schopna vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, přičemž nebyly shledány skutečnosti pro snížení její obecné věrohodnosti. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Tůmy je potom zřejmé, že poškozená trpí posttraumatickou poruchou, která je v příčinné souvislosti s domácím násilím, jemuž byla během manželství s obžalovaným vystavena. Tato porucha je lehkého stupně a současná prognóza jejího odeznívání je příznivá, pokud poškozená nebude nadále psychicky traumatizována. Nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by věrohodnost svědecké výpovědi poškozené snižovaly. Poškozená neměla žádný důvod, proč by proti obžalovanému vypovídala nepravdivě a proč by měla celou záležitost uměle vykonstruovat ve snaze přivodit jeho trestní stíhání.

9. Okresní soud výpovědi svědků, kdy na jedné straně stojí výpovědi poškozené a jejich příbuzných – matky Ž. a strýce N., na druhé straně svědecké výpovědi příbuzných obžalovaného podporujících jeho verzi – matky K., sestry M. D., sestry K. K. a jejího přítele J. J., tety Z. a přítelkyně V., pečlivě vyhodnotil. Další skupinu tvoří nezaujaté svědkyně B. a B. Okresní soud správně považoval za věrohodné výpovědi svědků poškozené D., Ž. a N., když v souladu s těmito výpověďmi jsou i výpovědi nezaujatých svědkyň B. a B. a shora uvedené znalecké posudky. Okresní soud vysvětlil, proč hodnotil kriticky výpovědi svědků svědčících ve prospěch obžalovaného. Vzal v úvahu specifika dokazování ve věcech domácího násilí, které se odehrává v rámci rodiny a většinou bez přítomnosti dalších svědků. Okresní soud správně vyhodnotil i listinné důkazy specifikované v napadeném rozsudku, např. lékařské zprávy o zranění poškozené i skutečnosti týkající se opatrovnického řízení a trestní minulosti obžalovaného, který byl postihován za majetkové a násilnou trestnou činnost, jakož i postihy za přestupky. Okresní soud se náležitě vypořádal i s videozáznamy, které předložil obžalovaný.
10. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl na obžalovaného vypracován znalcem prof. MUDr. Hosákem, PhD., je zřejmé, že u obžalovaného je celoživotně přítomna porucha osobnosti emočně nestabilní, impulzivní typ. V některých případech se obžalovaný nacházel ve stavu mírné intoxikace kanabinoidy. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly tempore criminis vždy plně zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy nepodstatně vlivem emočně nestabilní poruchy osobnosti, impulzivní typ. Uložení ochranného léčení nebylo navrženo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

11. Krajský soud má za to, že okresní soud po komplexním vyhodnocení provedených důkazů dospěl ke správnému závěru, že obžalovaný se stíhaného jednání skutečně dopustil. Okresní soud správně v souladu s výsledky dokazování oproti obžalobě modifikoval průběh skutkového děje u skutku ad 1), kdy obžalovaného neuznal vinným kontrolou pohybu poškozené v době, kdy se nacházela mimo jejich bydliště. Okresní soud nepochybil, pokud stíhaný skutek popsany ad 1) kvalifikoval po právní stránce jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu. Jednotlivé zákonné znaky tohoto trestného činu byly v rozsudku pečlivě rozebrány. Jednání obžalovaného je třeba hodnotit souhrnně, nikoliv jednotlivé případy izolovaně. Není sporu o tom, že obžalovaný a poškozená spolu žili ve společném obydlí a že jednání obžalovaného – přes jeho popěrnou obhajobu a snahu o bagatelizaci tohoto jednání - je typickým příkladem tzv. „domácího násilí“ a že je třeba je za „týrání“ ve smyslu uvedeného ustanovení považovat. Poškozená fakticky měla z obžalovaného strach a obávala se jeho útoku. Objektivně šlo o zlé nakládání s osobou blízkou, s níž obžalovaný žil ve společném obydlí; jednání se současně vyznačovalo i vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou mírou trvalosti. Dosahovalo takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který pocítuje postižená osoba jako těžké příkoří. Poškozená byla trestnou činností výrazně dotčena; měla z jednání obžalovaného obavy a jeho týrání musela snášet. Rozhodně nešlo jen o nějaké běžné vzájemné konflikty. Šlo o opakující se útoky obžalovaného vůči poškozené, které trvaly po dobu několika let a jejich intenzita gradovala – byly páčány po delší dobu. Zákonné znaky uvedeného trestného činu byly naplněny po stránce objektivní i subjektivní (jednání v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku). Úmysl obžalovaného lze dovodit zejména z konkrétních skutkových okolností (způsobu provedení činu). Je třeba zdůraznit, že vůči obžalovanému je třeba s ohledem na společenskou škodlivost jednání uplatnit trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, neboť zde v žádném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). Jedná se o trestný čin ve smyslu § 13 odst. 1 tr. zákoníku – protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Z psychiatrického znaleckého posudku je zřejmé, že obžalovaný byl v době trestné činnosti přičetný.
12. Skutek ad 2) spočívající v týrání štěněte kříženky labradora a border kolie, který obžalovaný popíjel, byl prokázán svědeckou výpovědí M. D., výpověďmi svědků N. a B., vysvětlením B. a listinnými důkazy rozvedenými v rozsudku. Tento skutek by vykazoval zákonné znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Krajský soud však nemohl přehlédnout, že za totožné jednání vůči stejnému zvířeti byl obžalovaný rozhodnutím (příkazem) Městského úřadu – odbor životního prostředí ze dne 8. 8. 2018, sp.zn. ŽP-02/10111/2018/CvR (č.j. MuJc/2018/20319/ZP/CvR) uznán vinným ze spáchání přestupku v oblasti ochrany zvířat proti týrání dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. m) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Obžalovaný jednání spáchal tím, že zacházel se zvířetem, kterému vyvolával nepřiměřenou bolest, utrpení nebo poškození zdraví nebo jednání nebo vedlo k jeho neúměrnému fyzickému vyčerpání, čímž se dopustil přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat, když týral zvíře. Za tento přestupek byl obžalovanému uložen podle ustanovení § 90 odst. 1, § 35 písm. b), § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a v souladu s § 27 odst. 12 písm. a) zákona na ochranu zvířat proti týrání správní trest pokuta ve výši 1.000 Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 8. 2018 a ke zrušení rozhodnutí správního orgánu nedošlo.
13. Za této situace má krajský soud za to, že postupem okresního soudu, který obžalovaného Radima Dvořáka ad 2) uznal vinným přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

zákoníku, došlo k porušení zásady ne bis in idem – zákazu dvojího odsouzení a potrestání za týž čin – skutek. Dřívější přestupkové řízení o témže skutku (činu) trestněprávní povahy meritorně skončilo pravomocným rozhodnutím příslušného správního orgánu. I pokud by soud měl za to, že jednání bylo nesprávně právně posouzeno jako přestupek, byť se jednalo o trestný čin, je třeba vzít v úvahu, že rozhodnutí správního orgánu je pravomocné a že nebylo předepsaným způsobem zrušeno.

14. Proto Krajský soud v Hradci Králové z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu zrušil ve výroku o vině přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (ad 2) a trestní stíhání obžalovaného pro shora uvedený skutek, v napadeném rozsudku kvalifikovaný jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, z důvodů uvedených v § 223 odst. 1 tr. řádu a § 11 odst. 1 písm. k) tr. řádu zastavil, neboť dřívější řízení pro týž skutek proti téže osobě skončilo pravomocným rozhodnutím o přestupku a uplynula lhůta pro zahájení přezkumného řízení podle jiného právního předpisu, ve kterém může být rozhodnutí o přestupku zrušeno.
15. Krajský soud současně musel napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm., d), odst. 2 tr. řádu zrušit ve výroku a o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodnout o trestu za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině ad 1) nedotčen. Obžalovaný byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu ustanovení § 49 -51 tr. zákoníku, když podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba na pět let. Krajský soud při jeho ukládání respektoval hlediska uvedená v ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, mj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, a dospěl k závěru, že na obžalovaného není třeba působit nepodmíněným trestem odnětí svobody. Je pravda, že obžalovanému nespědí polehčující okolnosti, na druhou stranu zde krajský soud na rozdíl od okresního soudu neshledal přitěžující okolnosti podle § 42 písm. písm. n) tr. zákoníku (trest již nebyl ukládán za dva trestné činy), § 42 písm. a) tr. zákoníku (nejde o případ, že by trestný čin byl spáchán s rozmyslem) ani § 42 písm. d) tr. zákoníku (nelze dovodit, že by obžalovaný při trestné činnosti využíval bezbrannosti poškozené). K předchozím odsouzením nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti podle § 42 písm. p) tr. zákoníku, neboť na obžalovaného je třeba stran předchozích odsouzení hledět, jako by odsouzen nebyl (ve zkušebních dobách podmíněných odsouzení se osvědčil a peněžitý trest, byť není zahlazený, odsouzený vykonal v roce 2016). Za této situace není bezpodmínečně nutné obžalovanému ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody. Zejména s ohledem na charakter, dlouhodobost a závažnost spáchaného jednání popsanou shora však byl trest odnětí svobody uložen ve výměře tří let s podmíněným odkladem výkonu trestu na maximální zkušební dobu za současného vyslovení dohledu. Účelem dohledu je sledování a kontrola chování pachatele, čímž je zajišťována ochrana společnosti a snížení možnosti opakování trestné činnosti, a odborné vedení a pomoc pachateli s cílem zajistit, aby v budoucnu vedl řádný život. Uložený trest vystihuje shora uvedená trestová hlediska a odpovídá jak povaze a závažnosti projednávané trestné činnosti a okolnostem případu, tak i poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Jeví se jako trest zcela adekvátní. Bude na obžalovaném, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení ve spolupráci s probačním úředníkem prokázal, že si uvedeného dobrodiní zákona zaslouží a že u něho nebude třeba přistupovat k rozhodnutí o výkonu trestu.

16. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn. Týká se to i správného výroku, jímž byla obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost zaplatit na nemajetkové újme poškozené M. [redacted] D. [redacted] částku [redacted] Kč. Poškozená zastoupená zmocněnkyní se k trestnímu řízení připojila řádně a včas s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, přičemž ke vzniku nemajetkové újmy v uvedené výši došlo právě v důsledku trestné činnosti obžalovaného. Pro přiznání nemajetkové újmy poškozené byly s ohledem na výrok o vině zákonné podmínky splněny. Z provedeného dokazování je zřejmé, že v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného došlo k závažnému zásahu do jejich práv na ochranu osobnosti ve smyslu § 81 občanského zákoníku – o.z. (ochrana zdraví, lidské důstojnosti, svobodného rozhodování, soukromí a rodinného života). Psychický stav poškozené byl vážně narušen, poškozená jednání obžalovaného negativně vnímala a došlo u ní ke vzniku posttraumatické stresové poruchy. Je zřejmé, že zde nestačí pouhá morální satisfakce. Obžalovanému v důsledku jeho úmyslné trestné činnosti vznikla povinnost ve smyslu § 2956 o.z. odčinit způsobenou nemajetkovou újmu. Nemajetková újma se podle § 2951 odst. 2 o.z. odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, neboť jiný způsob by skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy nezajistil. Podle § 2957 o.z. musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučinění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Ve smyslu tohoto zákonného ustanovení je třeba přihlídnout mj. k tomu, že újma byla způsobena úmyslně. Okresní soud považoval za přiměřenou částku požadovanou poškozenou – [redacted] Kč a své rozhodnutí náležitě odůvodnil. S jeho závěry se krajský soud mohl ztotožnit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 20. listopadu 2019

JUDr. Oldřich Rejpek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].